

vise sig nødvendige. Altsaa, paa Grund heraf blev Udvalget enig om foreløbig at lade dette Spørgsmaal staae hen, og vi havde derfor ikke ventet, at det ærede Medlem vilde have bragt det frem her i Salen i et Øieblik, hvor det ikke med nogen som helst Nytte kan drages frem. Det ærede Medlem havde ogsaa en Indvending at gjøre mod den høitagede Finantsministers Ændringsforslag til Lønningsloven — det var Ændringsforslaget under Nr. 2 — idet han meente, at det var en større Forskjellighed, der kom frem, hvad enten man holdt fast ved den vedkommende Bestemmelse, som den forelaa fra sidste Gang, og som gaaer ud paa, at, hvor der er flere Amtsforvalterembeder i een Amtsraadskreds, ville disse ved den først indtrædende Embedsleghed være at forene til eet Embede, og at Maaden, hvorpaa dette skal skee, hver Gang vil være at fassætte ved Lov, eller man, saaledes som Finantsministeren nu foreslaaer, vedtog, at selve Spørgsmaalet om Sammenlægningen skulde afgjøres ved en Lov. I denne Opfattelse kan jeg imidlertid ikke give det ærede Medlem Medhold; man vil ikke, naar dette Forslag vedtages, have nogen Ret til at sige, at det er os ligegyldigt, om Sammenlægningen skeer eller ikke; tværtimod — og dette har jeg allerede gjort opmærksom paa — vil det i Virkeligheden omtrent være det Samme, hvad enten vi fastholde, hvad vi herom have vedtaget ved anden Behandling, at ved Vacance skal et Amtsforvalterembede inddrages, naar der er to i en Amtsraadskreds, eller vi gaae ind paa Finantsministerens Forslag. Det er klart, at, dersom vedkommende Regjering, naar en saadan Vacance indtræder, kommer med et Lovforslag, som gaaer ud paa, at vedkommende Embede ikke skal inddrages, og den kan faae Rigsdagen med sig, saa kan Resultatet blive, at det ikke inddrages, skjøndt der staaer, at det skal inddrages; men staaer dette her, og kommer Spørgsmaalet senere frem, saa vil der, hvis Ministeren i sin Tid ikke kan faae Rigsdagen til at erkjende, at dette Embede ikke skal inddrages, ikke skee Andet end, hvad der skal skee alligevel; thi er det Regjeringens Mening, at det ikke skal inddrages, saa er det ikke rimeligt, at Regjeringen

vil blive enig med Rigsdagen om Vilkaarene, hvorpaa dette skulde kunne skee, og saa kommer der ingen Lov ud. Jeg kan derfor ikke see Andet end, at Resultatet vil blive, at, saafremt Regjeringen bliver enig med Rigsdagen, saa udkommer Loven, og Amtsforvalterembedet bliver inddraget eller ikke inddraget, alt eftersom Regjeringen kan forenes derom med Lovgivningsmagten, og det, hvadenten man vedtager Finantsministerens Forslag eller lader staae, hvad der nu staaer. Jeg skal ikke opholde Thinget videre; jeg troer, at jeg har omtalt de Punkter, som det ærede Medlem berørte, idet han her optræder som Minoritet, uden at jeg havde tænkt paa, at der var nogen saadan.

Bønlovte. Jeg skal dog tillade mig et Par Bemærkninger til den ærede Ordsfører. Under Sagens Behandling i Udvalget er det ganske vist, at der var 4 Medlemmer, som udgjorde den Minoritet, der modsatte sig Finantsministerens Ændringsforslag, og det har undret mig, at den ærede Ordsfører ikke har lagt Mærke dertil. Efterat Forhandlingerne vare sluttede, forekom det mig, rigtignok, som om et Medlem faldt fra denne Minoritet, og der blev saaledes kun 3 tilbage, nemlig de ærede Medlemmer for Kjøbstilbe (A. Hage) og Horsens (Tauber) og jeg. Om end det ærede Medlem for Horsens har taget feil i sin Formening om, at der ikke bestaaer en Contoirholdslov for Amtsforvalterne, saa er det dog vist, at Besparelsen ved Forslaget efter Finantsministerens Ændringsforslag kun vil blive 775 Rd. Der har været udgivet til disse Contoirhold 33,225 Rd. i de sidste Aaringer. Ministeren havde i det oprindelige Lovforslag foreslaaet Summen til ialt 34,700 Rd., medens den, efter hvad der blev vedtaget i Folkethinget, vilde blive 23,600 Rd., og som Regjeringen nu foreslaaer det, vil Summen blive 32,450 Rd. — Hvad selve Lovforslaget om Lønningerne angaaer, da hører jeg ogsaa til dem, der modsatte sig det paa Grund af Ministerens foreslaaede Forhøielse. Det bliver nemlig en Forhøielse af 4,000 Rd., og naar man saa tager Hensyn til Stovloven, som ligger ved Siden af, og som det dog vistnok maa antees for ønskeligt at faae